

La dona incompleta de David Plana

Actors:
Mafiós **Manuel Veiga**
Directora **Francesca Piñón**
Joan **Lluís Soler**
Amic **Oriol Broggi**
Secretària **Laura Conejero**
Filla **Bea Segura**
Doctor **Jordi Banacolocha**

Escenografia **Estel Cristià i Max Glaenzel**
Construcció escenografia **Xarli**
Fotografia **Ferran Mateo**
Música original **Óscar Roig**
Il·luminació **Kiko Planas (A.A.I.)**
Assessorament so **Denis Sanz**
Ajudant de direcció **Anna Rodríguez**
Disseny gràfic **Enric Jardí**

Producció executiva **Bet Orfila**

Direcció **Sergi Belbel**

Agraïments: Teatre Nacional de Catalunya i Institut del Teatre

Una producció de: Cia. Mala Sang/ Passadís Teatre/Sala Beckett.

Amb el suport del Circuit de l'Oficina de Difusió Artística (ODA). Diputació de Barcelona.
Espectacle subvencionat per la Generalitat de Catalunya (Dep. de Cultura)

*El text *La dona incompleta* va ser escrit amb una Borsa d'Ajut a la Creació de Textos Teatral en Llengua Catalana, atorgada pel Centre Dramàtic de la Generalitat de Catalunya, l'any 1997.

**Vostè no m'agrada, Joan. Sap per què?
Perquè representa allò que més detesto:
l'autocompassió, la feblesa, la manca de
caràcter. La gent hem de guanyar-nos el
nostre lloc cada dia, hem d'aferrar-nos al
que tenim i lluitar per tenir més, més,
arribar més amunt, tenir millor sou, ser
més valorats i, perdoni que l'hi digui, més
estimats. Si té poder jo l'estimaré. Si es
pixa a les calces i plora jo li fotré un cop de
peu a l'estómac. Així són les coses, Joan.**

David Plana va néixer a Manlleu el 1969. Comença la seva carrera fent d'actor, director i dramaturg al Teatre Centre de Manlleu. Posteriorment estudia interpretació a l'Institut del Teatre (Centre d'Osona) i Direcció i Dramatúrgia a l'Institut del Teatre de Barcelona. Treballa esporàdicament d'actor i l'any 1997 estrena *Mala Sang*, a la Sala Beckett. Amb aquesta obra rep el premi Espectacle revelació de l'any 1997 otorgat per la crítica de Barcelona, i el premi Serra d'Or al millor text teatral del mateix any. Ha alternat la direcció d'espectacles amb l'escriptura de textos teatrals i guions per a la ràdio i la televisió. El 1998 co-dirigeix l'obra *Criatures* (espectacle amb textos de diferents autors, entre els quals n'hi ha dos de David Plana) i *Petita Mort*, un text propi a la Sala Beckett. L'any 1997 el Centre Dramàtic de la Generalitat li concedeix una borsa d'ajut gràcies a la qual escriu *La dona incompleta*.

David Plana és un autor que em diverteix, m'inquieta, i m'apassiona i *La dona incompleta*, és, al meu entendre, el seu text més reeixit. Conté tota la malícia i l'humor sarcàstic de *Mala sang*, el seu primer i guardonat text estrenat, però aquesta vegada amb una construcció dramàtica i uns personatges molt més elaborats, rics i plens de matisos. És una obra que em sedueix i dur-la a l'escena s'ha convertit per a mi gairebé en una necessitat; necessitat d'explorar un món fosc, ple d'humor, de desencís i també de tendresa; necessitat de treballar amb bons actors uns personatges foscos i inquietants, que poden fer riure i glaçar-nos la sang gairebé sense solució de continuïtat; necessitat de comunicar un seguit d'emocions i sorpreses a l'espectador perquè gaudeixi de manera intel·ligent una mena d'intriga més aviat "negra" que parla de les angoixes i de la desesperació del nostre món, ple d'incerteses i de "mancances" (tots, de fet, som persones "incompletes"...). Amb un humor finíssim, David Plana dissectiona, sense que ens n'adonem, una societat en què els diners, les obsessions personals i els racons més foscos i retorçats de l'ànima humana formen un tot indissoluble. El ritme i l'enginy dels diàlegs, la successió d'escenes, primer amb una lògica implacable i més tard amb nombrosos cops d'efecte que converteixen l'obra gairebé en una mena de deliri surrealista; la força i l'audàcia dels personatges i de les accions —no exemptes d'una bona càrrega de sensualitat i de morbositat—, els jocs constants amb les expectatives dels espectadors i el tractament aparentement lleuger de temes tan transcendents com la família, el poder dels diners, el desencís, l'angoixa vital, el desconeixement d'un mateix i la mentida com a única arma per sobreviure en un món desencaixat, fan de *La dona incompleta* un d'aquells reptes tan i tan desitjats per a qualsevol director i per a qualsevol actor i actriu.

Si a tot això hi afegim el fet que l'obra de David Plana és essencialment estimulante i divertida, terriblement provocativa sense caure en cap moment en la barroeria i la simplicitat de la provocació per la provocació, una obra de teatre directa, entenedora, diàfana, malgrat les seves sinuositats, i que al mateix temps planteja interrogants a l'espectador, fins i tot greus qüestions, crec que tinc prou motius per afirmar que, segons la meua opinió, ens trobem davant d'un dels textos més interessants que s'han escrit en el nostre teatre en els últims anys.

Sergi Belbel.

La dona incompleta

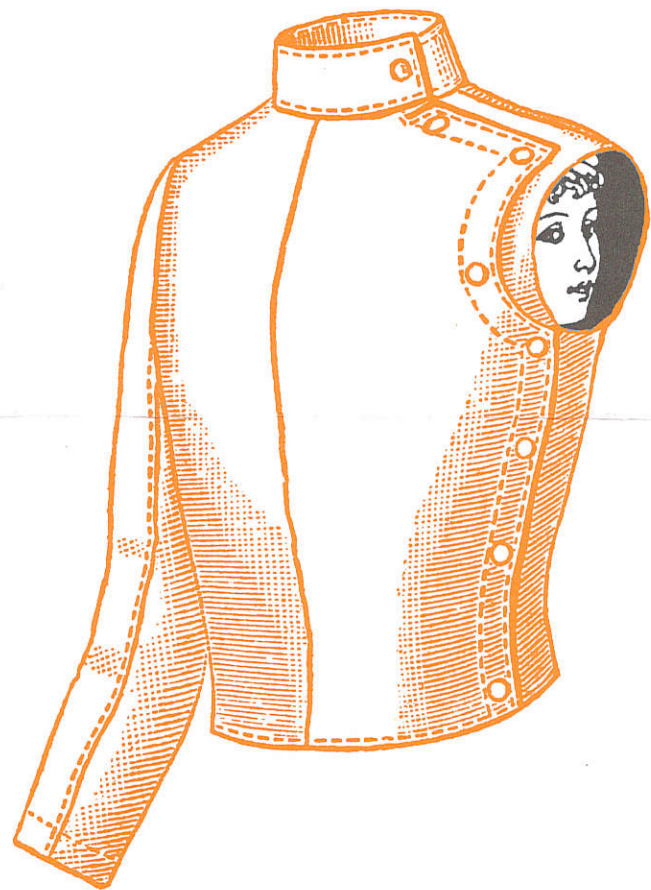
de David Plana

Direcció

de Sergi Belbel

Sala Beckett

Del 28/3/01 al 6/5/01

Teatre català contemporani

**Tremolaràs de por... Et trencaràs el cos de riure.
No expliquis el final de l'obra al sortir del teatre**

Carrer Alegre de Dalt, 55, bis
08024 Barcelona
Telèfon 93 284 53 12
Fax 93 219 79 27
salabeckett@ctv.es

De dimecres a dissabtes, a les 22 h.
Diumenges, a les 19 h.

2.200 ptes.

Carnet de teatre alternatiu: 50% de descompte.

Venda d'entrades a la taquilla de la sala,
Caixa Catalunya i Tel-Entrada
Telèfon 902 10 12 12

Sala subvencionada per:
Generalitat de Catalunya, Departament de Cultura
Ajuntament de Barcelona, Institut de Cultura
Ministerio de Educación y Cultura, INAEM

Sales Alternatives de Barcelona